15/04/2022

Ενθρόνιση της Θαυματουργού Εικόνος της Παναγίας Δοβρά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Βεροίας την Παρασκευή 15 Απριλίου 2022 το πρωί, με αφορμή την επέτειο των εγκαινίων της Ιεράς Μονής.

Με την ευκαι-ρία του εορτασμού της επετείου των 200 χρόνων από το ολοκαύτω-μα της Ιεράς Μονής, στο τέλος της Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε με συγκίνηση η ενθρόνιση της εφεστίου και θαυματουργού Εικόνος της Παναγίας Δοβρά, η οποία κοσμήθηκε με αργυρό κάλυμμα προϊόν του σεβασμού και της αγάπης των ευλαβών προσκυ-νη-τών.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, εμφανώς συγκινημένος, έμπροσθεν του Θαυματουργού Ιερού Εικονίσματος ανέγνωσε ειδική ευχαριστήρια ευχή και ευχήθηκε η Υπεραγία Θεοτόκος να σκέπει και να διαφυλάττει την ιστορική Ιερά Μονή Της, η οποία εορτάζει αυτές τις ημέρες την επέτειο των 200 ετών από την μάχη της Δοβρά, με ποικίλες λατρευτικές και πολιστικές εκδηλώσεις που θα κορυφωθούν τη Διακαινήσιμο Εβδομάδα με την υψηλή παρουσία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου και Ιεραρχών της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Στο τέλος της ομιλίας του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, έκανε ιδιαίτερη μνεία στην ανασύσταση της Ιεράς Μονής μετά την εκλογή και την εθρόνιση του στην Αποστολική και Βυζαντινή Βέροια το 1994, ενώ δεν παρέλειψε να ευχηθεί στον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αρχιμ. Παντελεήμονα Κορφιωτάκη για την 18η επέτειο της ενθρονίσεως του.

Το Ιερό Αναλόγιο διακόνησαν ο Μουσικολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Αθανάσιος Νίκου και ο αδελφός της Ιεράς Μονή του Τιμίου Προδρόμου Σκήτεως Βεροίας, Αρχιμ. Αιμιλιανός Προδρομίτης.

Περισσότερες φωτογραφίες:

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Πολλαί θυγατέρες ἐποίησαν δύ-ναμιν, πολλαί ἐκτήσαντο πλοῦτον, σύ δέ ὑπέρκεισαι καί ὑπερῆρας πάσας».

Μέ αὐτούς τούς λόγους ἐγκωμιά-ζει ὁ σοφός Σολομών, στό ἀνάγνω-σμα ἀπό τό βιβλίο τῶν Παροιμιῶν τό ὁποῖο ἀκούσαμε πρό ὀλίγου, τήν ἀνδρεία γυναίκα. Καί τήν ἐγκωμιά-ζει, γιατί θεωρεῖ ὅτι ἡ ἀνδρεία εἶναι σπουδαιότερη καί σημαντι-κό-τερη καί ἀνώτερη καί ἀπό τή δύναμη καί ἀπό τόν πλοῦτο, καί κάνει τή γυναίκα πού τήν κατέχει νά ὑπερέχει ἀπό ὅλες τίς ἄλλες.

Καί τό ἐγκώμιό του αὐτό ἐπιβε-βαιώνεται ἀπό τήν ἱστορία. Γιατί ἄν ρίξουμε μιά ματιά στίς γυναῖκες πού ξεχώρισαν καί διακρίθηκαν αἰῶνες τώρα καί στόν κόσμο καί στήν πατρίδα μας, καθώς μάλιστα τιμοῦμε φέτος τά 200 χρόνια ἀπό τό ὁλοκαύτωμα τῆς Ναούσης, ἀναμ-φισβήτητα αὐτές πού ἄφησαν τό ἴχνος τους καί ἔγραψαν τό ὄνο-μά τους μέ ἀνεξίτηλα γράμματα, εἶναι οἱ γυναῖκες πού διακρίθηκαν γιά τήν ἀνδρεία τους, εἴτε στήν κα-θημερινότητα εἴτε στόν πόλεμο εἴτε στό μαρτύριο.

Αὐτή ὅμως πού ὑπερέχει καί θά ὑπερέχει ἀπό ὅλες τίς γυναῖκες μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος εἶναι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ Παναγία μας. Αὐτή, τήν ὁποία ὅλες τίς

προηγούμενες Πα-ρα-σκευές τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τήν ὑμνούσαμε καί τήν ἐγκωμιάζαμε μέ τούς ὑπέρο-χους Χαιρετισμούς της, ψάλλοντας πρός τιμήν της τόν Ἀκάθιστο Ὕμνο.

Καί σήμερα, τελευταία Παρα-σκευή τῆς Μεγάλης Τεσσαρακο-στῆς, ἄς τῆς ἀποδώσουμε μαζί μέ τόν σοφό βασιλέα Σολομώντα αὐ-τό τό ἐγκώμιο τῆς ἀνδρείας γυναί-κας, διότι ὄντως ὑπῆρξε κατ᾽ ἐξο-χήν ἀνδρεία ἡ Παναγία μας, ὥστε οἱ λόγοι τοῦ ἱεροῦ συγγραφέως «πολλά θυγατέρες ἐποίησαν δύ-να-μιν, πολλαί ἐκτήσαντο πλοῦτον, σύ δέ ὑπέρκεισαι καί ὑπερῆρας πά-σας» ταιριάζουν ἀπόλυτα στήν πα-να-γία μορφή τῆς Κυρίας Θεοτόκου. Διότι ξεπερνᾶ στή δύναμη ὄχι μόνο ὅλες τίς γυναῖκες τοῦ κόσμου ἀλλά καί τούς ἄνδρες, καί τούς πιό ἰσχυρούς τῆς γῆς, γιατί ἡ Παναγία μας ἔχει τή δύναμη τοῦ Υἱοῦ της, τοῦ παντοδυνάμου Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκπληρώνει ὅλα τά αἰτήματά της. Γι᾽ αὐτό καί ἐμεῖς ὁμολογοῦμε ὅτι «δύναται πάντα ὅσα θέλει καί βούλεται» ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος.

Ὑπέρκειται ὅμως ἡ Παναγία Παρ-θένος καί ὅλων αὐτῶν οἱ ὁποῖες «ἐκτήσαντο πλοῦτον». Διότι ὁ ὑλι-κός πλοῦτος εἶναι ἀσήμαντος καί μηδαμινός σέ σύγκριση μέ τόν πνευματικό πλοῦτο πού διέθετε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, τόν πλοῦτο τῶν ἀρετῶν, πού τήν κατέστησαν κεχαριτωμένη καί ἄξια νά ἐπι-βλέ-ψει ἐπ᾽ αὐτήν ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ἀλλά κατέχει καί ὅλο τόν πλοῦτο τῶν θείων χαρισμάτων καί τῆς θείας χάριτος, ὥστε νά εὑρίσκεται ὑπε-ράνω ὄχι μόνο τῶν ἀνθρώπων ἀλλά καί τῶν ἀγγέλων καί νά ἀπο-λαμβάνει στόν οὐρανό ὅλο τόν πλοῦτο τῶν ἀγαθῶν τοῦ Θεοῦ. Καί ἐάν ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς δια-βεβαιώνει ὅτι ὁ Θεός ἑτοίμασε «ἅ ὀφθαλμός οὐκ εἶδεν καί οὖς οὐκ ἤκουσεν καί ἐπί καρδίαν ἀνθρώ-που οὐκ ἀνέβη» γιά ὅσους τόν ἀγά-πησαν, μποροῦμε νά φαντασθοῦμε τί θά εἶχε ἑτοιμάσει γιά τήν Πανα-γία Μητέρα του!

Καί ὅλα αὐτά τά διαθέτει ἡ Ὑπε-ραγία Θεοτόκος, γιατί προσωπο-ποιεῖ τήν κατ᾽ ἐξοχήν ἀνδρεία γυ-ναί-κα μέ ὅλη της τή ζωή.

Ἦταν δεῖγμα τῆς ἀν-δρείας της, ὅταν στό μήνυμα πού τῆς ἔφερε ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ ἀπήντησε μέ ταπείνωση καταφατικά, χωρίς νά ξέρει ἤ νά μπορεῖ νά φαντασθεῖ πόσο θά ἄλλαζε ἡ ἀπόφαση αὐτή τή ζωή της.

Ἦταν δεῖγμα ἀνδρείας, νά ἀντέξει τίς δυσκολίες μέ τή γέννηση τοῦ Υἱοῦ της ἀλλά καί τά προφητικά λόγια τοῦ πρεσβύτου Συμεών κατά τήν ἡμέρα τῆς Ὑπαπαντῆς στόν ναό τοῦ Σολομῶντος.

Ἦταν δεῖγμα ἀνδρείας, νά ἀνα-ζητᾶ ἐναγωνίως τόν Ἰησοῦ κατά τήν ἐπιστροφή τους ἀπό τά Ἱερο-σόλυμα καί νά τόν ἀκούει νά τῆς λέει, ὅταν τόν βρῆκε νά συζητᾶ μέ τούς νομοδιδασκάλους στόν ναό, «δέν γνωρίζατε ὅτι πρέπει νά βρί-σκο-μαι

στόν οἶκο τοῦ Πατέρα μου;»

Ἦταν δεῖγμα ἀνδρείας, νά παρα-κο-λουθεῖ τόν Χριστό σιωπηλή καί διακριτική σέ ὅλη τή δημόσια ζωή του καί ἀκόμη μεγαλύτερο δεῖγμα ἀνδρείας νά τόν βλέπει νά σταυ-ρώ-νεται ἀπό τούς ἀνθρώπους, τούς ὁποίους θεράπευσε, ἀπάλλαξε ἀπό τά δαιμόνια, ἔθρεψε καί εὐεργέ-τησε μέ κάθε τρόπο, ὥστε νά μπο-ροῦμε νά ἐπαναλάβουμε καί ἐμεῖς σήμερα πρός τήν Παναγία μας, τήν Κυρία Θεοτόκο, τήν ἔφορο καί προ-στάτιδα τῆς Μονῆς μας: «πολλαί θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολ-λαί ἐκτήσαντο πλοῦτον, σύ δέ ὑπέρ-κεισαι καί ὑπερῆρας πάσας».

Καί εἶναι ἄξιο καί δίκαιο κατά τή σημερινή ἡμέρα μέ τήν εὐκαι-ρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῶν 200 χρόνων ἀπό τό ὁλοκαύτω-μα τῆς Ἱερᾶς της Μονῆς γιά τήν ἐλευθερία τοῦ Γένους, νά ἀναθέ-του-με στήν ἐφέστιο εἰκόνα της ὡς δεῖγμα εὐχαριστίας καί εὐγνωμο-σύ-νης γιά ὅλες τίς δωρεές της πού μᾶς ἐπιδαψιλεύει καί τήν προστα-σία πού μᾶς προσφέρει ἕνα ἀργυρό κάλυμμα προϊόν τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς ἀγάπης τῶν εὐλαβῶν προσκυ-νη-τῶν της.

Τό ἀναθέτουμε μέ τή διάπυρη εὐχή καί ἱκεσία πρός τήν χάρη της νά σκέπει καί νά διαφυλάττει τόν Καθηγούμενο καί τούς πατέρες τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς πού τήν διακο-νοῦν νυχθημερόν, ὅλους ὅσους βοήθησαν μέ τά ἀναθήματά τους στή φιλοτέχνηση τοῦ καλύμματος καί πρός ὅλους ὅσους καταφεύ-γουν στήν προστασία της καί αἰτοῦνται τή χάρη καί τή βοήθειά της.

Εἶναι πολύ συγκινητικό νά σκεφθεῖ κανείς ὅτι αὐτές τίς ἡμέρες πρίν ἀπό 200 χρόνια ὁ χῶρος αὐτός, ἡ Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας μας, ἦταν ἕνας τόπος μέσα στόν ὁποῖο διεξήχθησαν μάχες καί φόνοι. Ἔπιασαν τόν ἡγούμενο, τόν κρέμασαν στή Βέροια. Καί ὅλα αὐτά ἐπειδή οἱ πατέρες μας, καί οἱ πατέρες τῆς Μονῆς ἀλλά καί οἱ λαϊκοί, οἱ ὁποῖοι προεξῆρχαν αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος, ὅπως ὁ Καρατάσος, ὁ ὁποῖος φέρει μάλιστα καί τό προσωνύμιο Δοβρίτης, διότι ἦταν ἀπό τό χωριό Δοβρᾶ, ἐδῶ δίπλα, ἐξ οὗ καί τό ὄνομα τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς, ἀγωνίσθηκαν γιά τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδος μας.

Σ᾽ αὐτόν τόν χῶρο, πού ἦταν γεμάτος αἵματα, πτώματα, θύματα, σήμερα ἐμεῖς νά τιμοῦμε τή διακοσιοστή ἐπέτειο καί μάλιστα ἰδιαιτέρως μετά ἀπό λίγες ἡμέρες μέ τήν παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου, μέ τήν παρουσία πολλῶν ἀρχιερέων, καί μέ τή Μονή νά βρίσκεται σ᾽ αὐτό τό μεγαλεῖο, θά ἔλεγα. Γιατί, ὅταν πρίν ἀπό 28 χρόνια, τή δεύτερη-τρίτη ἡμέρα μετά τήν ἐνθρόνισή μου, ὁ ἀείμνηστος πρωτοσύγκελλός μας, ὁ π. Ἀμβρόσιος, μοῦ εἶπε «νά σᾶς πάω, νά σᾶς δείξω ἕνα μοναστήρι, παλαιό μέν ἀλλά κατεστραμμένο». Καί ἦρθα καί εἶδα ἕνα τόπο ὁ ὁποῖος μοῦ ἄρεσε πάρα πολύ, καί μοῦ εἶπε ὁ π. Ἀμβρόσιος ὅτι τό 1947, μετά τήν καταστροφή τοῦ 1822, ἔγινε παιδούπολις. Ἀλλά ἐγώ δέν ἔβλεπα μία παιδούπολη, ἔβλεπα μία νεκρούπολη.

Τά πάντα ἦταν κατεστραμμένα, ἀκόμη καί τά ξυλόσπιτα τῆς παιδουπόλεως, ἦταν ὅλα κατεστραμμένα. Εἶχε ὅμως μία πάρα πολύ μεγάλη ὀμορφιά. Καί μέσα μου εἶπα, «Θεέ μου, Παναγία μου, ἀξίωσέ μας, νά ἀναστήσουμε αὐτόν τόν τόπο».

Καί πράγματι, σήμερα βλέπουμε ἕναν τόπο ἀναστημένο. Πρῶτα ἀπό ὅλα τόν ναό τῆς Παναγίας, πού ὅταν ἤρθαμε ἦταν μέ προβατάκια καί κατσικάκια μέσα, καί ἡ ἀγάπη τῶν πατέρων πρός τήν Παναγία ἔφτιαξαν αὐτό τό μεγαλεῖο πού ὅλοι σήμερα ἀπολαμβάνουμε. Καί ὄχι μόνο αὐτό, ἀλλά καί τά κτίρια. Τότε, ὅταν ἀποφασίσαμε νά ἔρθουμε νά μείνουν ἐδῶ οἱ πατέρες, δέν ὑπῆρχε οὔτε ἕνα δωμάτιο, δέν ὑπῆρχε οὔτε νερό, τηλέφωνα καί τέτοια πράγματα ἦταν πολυτέλεια. Καί ὅμως, ἡ σκέπη τῆς Παναγίας καί ἡ ἀγάπη τῶν πατέρων ἔφτιαξαν ὅλα αὐτά τά ὁποῖα ζοῦμε καί ἀπολαμβάνουμε καί ἀπολαμβάνουν καί οἱ πιστοί οἱ ὁποῖοι ἔρχονται.

Καί μετά ἀπό λίγα χρόνια ἀπολαύσαμε καί τή χάρη τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἰατροῦ. Καί ἔχει γίνει τό μοναστήρι μέ τή χάρη τῆς Παναγίας καί τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, μία κολυμβήθρα, στήν ὁποία θεραπεύονται οἱ πιστοί. Καί μεθαύριο θά ἐγκαινιάσουμε τό κειμηλιαρχεῖο τῆς Μονῆς καί παράλληλα θά θέσουμε τόν θεμέλιο λίθο ἑνός νέου κτιρίου, τοῦ Παυλείου κέντρου, τό ὁποῖο θά εἶναι καί αὐτό πρός δόξαν Θεοῦ.

Σήμερα ὅμως ἔχουμε καί μία ἐπέτειο. Σάν σήμερα ἐγκαινιάσθηκε ὁ ναός αὐτός μετά τήν καταστροφή του, μετά ἀπό ὅλα ὅσα εἶχε ὑποστεῖ, ξαναέγινε ἀπό τήν ἀγάπη τῶν πατέρων καί τῶν εὐλαβῶν ἀνθρώπων καί συγχρόνως σήμερα ἔχουμε καί τήν ἐνθρόνιση, πρίν ἀπό 18 χρόνια, τοῦ Ἁγίου Καθηγουμένου, μαζί μέ τά ἐγκαίνια τῆς μονῆς μας. Καί μέ αὐτή τήν εὐκαιρία θά ἐνθρονίσουμε καί τήν Παναγία μας μέ τό καινούργιο «πουκάμισο».

Εὔχομαι ἡ χάρη τῆς Παναγίας νά σκέπει τούς πατέρες πού τήν διακονοῦν, ὅλους τούς προσκυνητές καί ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι καταφεύγουν μέ εὐλάβεια καί ἀγάπη στή χάρη της καί στή χάρη τῶν ἁγίων.